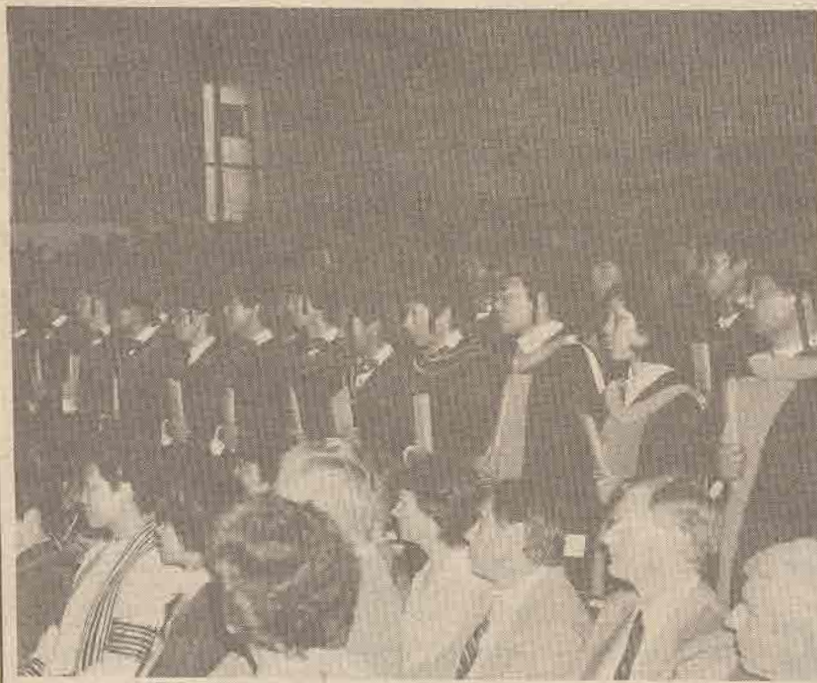

การประเมินสมรรถภาพและความสำเร็จ
 ในการทำงานของบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์
 กหกรรมศาสตร์ ปี 2520- 2524
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์

สุพล ทองกลองไทร

หัตถกรรม และอื่น ๆ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ พิจารณาเห็นความสำคัญและจำเป็นจึงขยายงานการผลิตบัณฑิตศึกษาศาสตร์กหกรรมศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2519 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในช่วงแรก เพื่อช่วยปรับปรุงความรู้และยกระดับทางการศึกษาแก่ครูประจำการในท้องถิ่นภาคใต้ จึงเริ่มด้วยบัณฑิตหลักสูตร 2 ปี และ 4 ปี เรียนไปพร้อมกันในระยะนั้นจนถึงปัจจุบัน ภาคศึกษาศาสตร์ผลิตบัณฑิตไปแล้ว 4 รุ่น ประมาณ 100 คน ขณะนี้ปฏิบัติงานกระจายกันอยู่ในหลายจังหวัด หลายสาขา เช่น ครูระดับวิทยาลัยครูเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา มัธยมและประถมศึกษา พัฒนาการในพื้นที่และผู้บริหารงานด้านอาหารในโรงแรมเป็นต้น งานหลักของภาคศึกษาศาสตร์-ศาสตร์ คือ 1. การผลิตบัณฑิตในสาขากหกรรมศาสตร์ 2. การวิจัยเน้นอาหารโภชนาการและหัตถกรรม

(ได้รับทุนสนับสนุนในการวิจัย จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2520)

กหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่สำคัญและเป็นปัจจัยจำเป็นต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาความเป็นอยู่ของมนุษย์ และสังคม ดังนั้นกหกรรมศาสตร์จึงประกอบด้วยวิชาแขนงต่าง ๆ ดังนี้ อาหารโภชนาการเสื้อผ้าเส้นใย ศิลปหัตถกรรม บ้านและการพัฒนาเด็ก

การบริหารและเศรษฐกิจครอบครัว การส่งเสริมเผยแพร่กหกรรมศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการมองเห็นความจำเป็นและความสำคัญที่ต้องให้ทุกคนมีพื้นฐานความรู้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ เหล่านี้ จึงจัดให้นักเรียนระดับประถมศึกษาทุกชั้นเรียนวิชา “การงานพื้นฐานอาชีพ” และในระดับมัธยมเรียนวิชาบังคับ “การดูแลรักษาร้าน” วิชาเลือกอาหารโภชนาการการตัดเย็บเสื้อผ้าศิลป

3. การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน ปัจจุบันภาควิชาคหกรรมศาสตร์ยังมีโครงการศูนย์อาหาร โภชนาการ และการพัฒนาชนบทภาคใต้อยู่ในความดูแลของภาคด้วย^(๑)

จุดมุ่งหมายทั่วไปของวิชาคหกรรมศาสตร์ ในการเรียนการสอน เพื่อผลิตนักคหกรรมศาสตร์อันเป็นกำลังสำคัญในด้านนี้ คือ^(๒) 1. เพื่อนำความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันและยกระดับมาตรฐานของครอบครัว 2. เพื่อเป็นพื้นฐานในการหาความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถไปประกอบอาชีพได้ 3. เพื่อนำวิชาคหกรรมศาสตร์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ 4. เพื่อนำวิชาเหล่านี้ไปแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งของตนเอง

ครอบครัวและสังคม 5. เพื่อช่วยรักษาส่งเสริมและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ที่ดีงามของชาติสืบไป

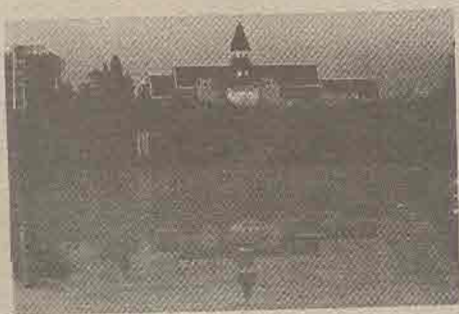
สำหรับงานหรืออาชีพต่าง ๆ ที่สามารถใช้วิชาคหกรรมศาสตร์ได้มีดังนี้^(๓) คือ

1. ครูตามสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน
2. โภชนากรตามโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน
3. พัฒนาการและในกรมอื่น ๆ กระทรวงมหาดไทย
4. เกษกิจเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
5. นักวิชาการกระทรวงสาธารณสุข งานเอกชน ฯลฯ
6. งานจัดอาหารในโรงแรมและส่วนตัว ฯลฯ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ผลิตบัณฑิตทางด้านการศึกษาวิชาเอกสาขาต่าง ๆ ที่สถานศึกษาระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาต้องการ โดยรับผู้เรียนจากทั่วประเทศและรับนักศึกษาในท้องถิ่นภาคใต้ โดยวิธีสอบคัดเลือกตรง ผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนาแรงงานทางวิชาชีพการศึกษาและยกระดับคุณภาพของการเรียนการสอนในโรงเรียนได้ตามแผนพัฒนาาระยะต่าง ๆ ตลอดจน นอกจากนี้ด้านการวิจัย วิจัยทางการศึกษาให้กว้างขวางและบริการทางวิชาการแก่ชุมชนในท้องถิ่นภาคใต้โดย นโยบายคณะศึกษาศาสตร์มีดังนี้ 1. ผลิตครูในสาขาวิชาการต่าง ๆ ทุกระดับ 2. ผลิตนักวิชาการต่าง ๆ ทุกระดับ 3. ร่วมมือกับชุมชนและสถาบันต่าง ๆ ใน

หนังสือที่ระลึก

ธรรมศาสตร์ 50 ปี

หนังสือธรรมศาสตร์ 50 ปี รวมงานเขียนจากศิษย์ เหลืองแดงคับคั่ง พร้อมภาพประวัติศาสตร์และเจาะลึกตำนานเล่าขานถึงความเป็นมาของสถาบันนี้ ซึ่งซื้อได้ในราคา ๒๐๐ บาท ที่โรงยิมกีฬารับดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โทร. ๒๒๑๑-๖๑๑๓ โทร. ๓๗๓๑

หรือศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โทร. ๒๒๑๑-๐๖๓๓ และสหกรณ์นักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โทร. ๒๒๑๑-๕๔๘๓

ผลงาน ผศ.ประพนธ์ เรืองณรงค์ เล่มใหม่สุด ชื่อ "สมบัติไทยมรดกภาคใต้" ที่ให้รายละเอียดและความเข้าใจทางคดีชาวบ้านและเรื่องน่ารู้ในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยมุสลิมตอนล่างของประเทศไทย หนังสือดี หิมพัตย์กระต่าย ปอนด์อย่างดี ปกสีส้ม อวบพลาส ดึงเสียงด้วย และหนาถึง 273 หน้า นำมาซื้อไว้ประจำห้องสมุดส่วนตัวในบ้าน หรือใน

ห้องสมุดสถาบันการศึกษาเพื่อการค้นคว้า ราคาเล่มละ 50 บาท

หรือจากร้านหนังสือทั่วไป หรือสั่งซื้อโดยตรงที่ ผศ.ประพนธ์ เรืองณรงค์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่งจ่ายค่าหนังสือที่สั่งซื้อได้โดยส่งจ่าย บ.ณ. รุขมีรุขมิ 94001 กิ่งสงขลา

ท้องถิ่นในการปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนโดยมุ่งการศึกษาเพื่อการทำงานและดำรงชีพ 4. ร่วมมือกับรัฐบาลเพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น 5. ร่วมมือกับชุมชนและส่วนราชการในท้องถิ่นเพื่อยกระดับวิชาฐานะของครู อาจารย์ และข้าราชการในท้องถิ่นให้สูงขึ้น 6. ทดลองและสาธิตหลักสูตรแบบเรียนและวิธีสอนต่าง ๆ ทุกระดับ 7. ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นภาคใต้และที่เป็นความต้องการของประเทศ 8. จัดการศึกษาชั้นอุดมศึกษาในวิชาการศึกษาและการฝึกหัดครูให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมุ่งพัฒนาท้องถิ่น

ในการรับนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาคุณธรรมฯ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์⁽⁴⁾ มีทั้งหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีเทียบ และหลักสูตร 4 ปี หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปีเทียบรับปีละประมาณ 35-40 คน ทุกคนต้องผ่านการสอบคัดเลือกโดยคณะศึกษาศาสตร์ โดยวิธีสอบตรง ซึ่งคุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์สมัครสอบคือรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญา สาขาต่าง ๆ หรือเทียบเท่าประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง และประกาศนียบัตรครูมัธยม โดยใช้เวลาศึกษาประมาณ 2 ปี ตามรายวิชาที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 75 หน่วยกิตโดยแยกเป็นวิชาเอกไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต วิชาโทไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต วิชาการศึกษาไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต วิชาพื้นฐานไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต หลักสูตร 4 ปี รับผู้สำเร็จประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า โดยใช้เวลาศึกษาประมาณ 4 ปี ตามรายวิชาที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต โดยแยกเป็นวิชาพื้นฐานไม่น้อยกว่า 38 หน่วยกิต วิชาการศึกษาไม่น้อยกว่า 37 หน่วยกิต วิชาเอกไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต วิชาโทไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต วิชาเลือกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

หลักสูตรวิชาเอกคุณธรรม-ศาสตร์⁽⁵⁾ เป็นหลักสูตรที่ไม่มีวิชาโท (broad field) ประกอบด้วยหมวดวิชาเอกบังคับไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และหมวดวิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า 21 หน่วยกิต มีรายละเอียดคือวิชาเอกบังคับประกอบด้วย-เกมในชีวิตประจำวัน-ฟิสิกส์ในครัวเรือน-โภชนาการ 1 - หลักการประกอบอาหารและอาหารสำหรับครอบครัว - เสื้อผ้าสำหรับครอบครัว - ศิลปะในชีวิตประจำวัน - การบริหารครอบครัว - ครอบครัวสัมพันธ์ - อนามัยครอบครัว - วิชาเอกเลือกประกอบด้วย - การค้นคว้าทดลองอาหาร 1 - การถนอมอาหาร 1 - โภชนาการสำหรับชุมชน - เศรษฐศาสตร์การบริโภค - การตัดเย็บเสื้อผ้า 1 - ศิลปะและหัตถกรรมท้องถิ่น 1 - การปรับปรุงบ้านเรือน - การถนอมอาหาร 2 - เครื่องมือเครื่องใช้ในบ้าน - การตัดเย็บเสื้อผ้า 2 - อุตสาหกรรมสิ่งประดิษฐ์ 2 - การศึกษาเฉพาะเรื่อง - การทำสวนบ้าน - การประกอบอาหารชั้นสูง - การประกอบอาหารปริมาณมาก - การบริหารและการจัดอาหารในสถาบัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การประเมินสมรรถภาพและความสำเร็จในการทำงานของบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ ปี 2520-2524 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" นี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบความคิดเห็นทั้งของบัณฑิตเองและผู้บังคับบัญชาในหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ คือการประเมินค่าตนเองของบัณฑิตเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้กิจกรรมและความเหมาะสมของรายวิชาที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยสำหรับผู้บังคับบัญชานั้นต้องการทราบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาที่มีต่อบัณฑิตศึกษาศาสตร์ สาขา คหกรรมศาสตร์ในการปฏิบัติงาน ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่าบัณฑิตศึกษาศาสตร์คหกรรมศาสตร์มีสมรรถภาพและประสบความสำเร็จในการทำงานปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ใด
2. ทำให้ทราบถึงอุปสรรคหรือปัจจัยที่บัณฑิตศึกษาศาสตร์ปฏิบัติงานตามหน่วยงานต่าง ๆ
3. ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาคือบัณฑิตที่ปฏิบัติงานอยู่
4. ทำให้ทราบถึงสภาพข้อเท็จจริงของปัญหาอันจะเป็นแนวทางในการแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพต่อไป
5. ทำให้ทราบและเพื่อแสวงหาผู้ทำงานในการปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตรที่เหมาะสมต่อไป

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบ Comparison Group Ex Post Facto Study Desing⁽⁶⁾ ประเภท Cross-Sectional Design ซึ่งทำการศึกษาในขั้นสำรวจ

(Exploratory or Formulative Study) ดังนั้นจึงไม่มีสมมุติฐานล่วงหน้าเพื่อการทดสอบ แต่ผลสรุปจากการศึกษาจะได้ข้อเสนอเป็นสมมุติฐานขึ้นมา (Ex Post Facte Hypothesis)

การสร้างกรอบแนวความคิดในการวิจัยแนวความคิดเกี่ยวกับ “สมรรถภาพ” ของบัณฑิตศึกษาศาสตร์ในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากค่าน้ำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ไปใช้ในการปฏิบัติงานโดยให้บัณฑิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประมาณค่าของการนำไปใช้ในวิชาต่าง ๆ 26 ประเด็น ตามแนววิชาเอกบังคับและเอกเลือก และเพิ่มการฝึกงานให้ชุมชนด้วยอีกหนึ่งประเด็น

ในด้านการแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นโดยให้ประมาณค่าในเรื่องต่าง ๆ 20 ประเด็น คือ - การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ - เนื้อหาวิชาพื้นฐานทั่วไป - เนื้อหาวิชาเอก - เนื้อหาวิชาเลือก - ปริมาณหน่วยกิตในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป - ปริมาณหน่วยกิตในหมวดวิชาเอก - ปริมาณหน่วยกิตในหมวดวิชาเลือก - การปฐมนิเทศการฝึกสอนฝึกงาน - อาจารย์ผู้สอน - อุปกรณ์การเรียนการสอน - ห้องเรียน - ห้องปฏิบัติการ - บริการห้องสมุด - ระบบการวัดผลการเรียน - เวลาที่ใช้ในการศึกษาแต่ละวิชา - กิจกรรมเสริมหลักสูตร - ความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ - อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเหล่านี้เป็นการประเมินสมรรถภาพโดยพิจารณา

จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วเป็นส่วนประกอบ

สำหรับ “ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน” ของบัณฑิต พิจารณาจากการประเมินผลตนเองของบัณฑิตและการประเมินของผู้บังคับบัญชา โดยให้กลุ่มตัวอย่างประมาณค่าในประเด็นใหญ่ 6 ประเด็นคือ - ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน - ความรับผิดชอบในหน้าที่ - การรักษาผลประโยชน์ของหน่วยงาน - มนุษย์สัมพันธ์ - ทักษะติดต่อวิชาชีพ - ความสามารถพิเศษจากประเด็นใหญ่นี้ยังแยกออกเป็นประเด็นย่อยรวมแล้ว 36 ประเด็นขอบเขตของการวิจัย, ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษา “สมรรถภาพ” และ “ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน” ของบัณฑิตศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเปรียบเทียบระหว่าง 5 กลุ่ม ตัวอย่างที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกัน ประชากรเป้าหมายคือ บัณฑิตศึกษาศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาปี 2520-2524 จำนวน 93 คน และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ กลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นประชากรทั้งหมดเพราะมีจำนวนไม่มาก เมื่อส่งแบบสอบถามแล้วได้รับคำตอบกลับมา 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.16 ของจำนวนทั้งหมด

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง

ขึ้นมาแล้วส่งทางไปรษณีย์มีทั้งคำถามแบบปิด และคำถามแบบเปิด มีเนื้อหาแบ่งเป็น 5 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นลักษณะทางประชากร การศึกษา และการประกอบอาชีพของผู้ตอบ ส่วนที่ 2 มาตรการส่วนประมาณค่าความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ส่วนที่ 3 มาตรการส่วนประมาณค่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนการสอนไปใช้ในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนและด้านอื่น ๆ ส่วนที่ 5 มาตรการส่วนประมาณค่าการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ (Pre-test) แบบสอบถามในเดือนมีนาคม 2526 โดยทดลองถามกับ นักศึกษาวิชาเอกศึกษาศาสตร์ จำนวน 25 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและความเหมาะสมของข้อคำถามที่ร่างไว้หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้สมบูรณ์ และเริ่มทำการเก็บข้อมูลแบบ Indirect Observation ประเภท Respondent Observation ซึ่งเป็นการศึกษาปรากฏการณ์โดยทางอ้อม โดยให้ผู้ตอบคำถามเป็นผู้ให้ข้อมูล

ตัวแปร การวัดตัวแปร, ดัชนีและมาตราตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ วุฒิการศึกษาเดิมของกลุ่มตัวอย่าง มีการแปรผันเป็นมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) แบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ - วุฒิมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 (ม.ศ. 5) - วุฒิประโยควิชาชีพชั้นสูง (ป.วส.) - วุฒิประโยควิชาชีพชั้นสูงและประโยคครูมัธยม (ป.วส., ป.ม.) - วุฒิประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.)

- วัตถุประสงค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) หรือเมื่อนำเกณฑ์การศึกษาระดับปริญญาตรีมาพิจารณาสามารถแปรตัวแปรอิสระออกเป็น 2 ประเภท คือกลุ่มที่มีวุฒิทางการศึกษา (คือกลุ่ม ป.วส., ป.ม., พ.ม., และ ป.กศ. สูง) กับกลุ่มที่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา (คือกลุ่ม ม.ศ. 5 และ ป.วส.)

ตัวแปรตามคือคะแนนเฉลี่ยของการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยของการประมาณค่าความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ซึ่งทุกตัวมีการแปรผันเป็นมาตราช่วงชั้น (Interval Scale) เป็นคะแนนเฉลี่ยจากมาตราส่วนการประมาณค่าดังนี้

- การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยไปใช้ในการปฏิบัติงานมีช่วงชั้นการวัดและการให้คะแนนแก่มาตราส่วนประมาณค่าคือ มากที่สุด = 4, มาก = 3, ปานกลาง = 2, น้อย = 1 น้อยที่สุด = 0 คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาผู้วิจัยได้ตั้งเป็นเกณฑ์สรุปผล ช่วงคะแนน 0.00-0.49 เป็นลักษณะการนำความรู้ไปใช้น้อยที่สุด, 0.50-1.49 นำไปใช้น้อย, 1.50-2.49 นำไปใช้ปานกลาง, 2.50-3.49 = นำไปใช้มาก, 3.50-4.00 = นำไปใช้มากที่สุด

- ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยมีช่วงชั้นการวัดและการให้คะแนนค่ามาตราส่วนการประมาณค่าคือ ด้อยด้อย = 5, ดีมาก = 4, ดี = 3, พอใช้ = 2, ต้อง

ปรับปรุง = 1, ควรปรับปรุงยิ่ง = 0 คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาผู้วิจัยได้ตั้งเป็นเกณฑ์สรุปคือช่วงคะแนน 0.00-0.49 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนที่ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง ช่วงคะแนน 0.50-1.49 = ต้องปรับปรุง 1.50-2.49 = พอใช้, 2.50-3.49 = ดี, 3.50-4.49 = ดีมาก, 4.50-5.00 = ด้อยด้อย

- ความสำเร็จในการปฏิบัติงานมีช่วงชั้นการวัดและการให้คะแนน มาตราส่วนประมาณค่า เช่นเดียวกับความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

กรรมวิธีทางข้อมูล, การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้คำตอบจากแบบสอบถามกลับมาแล้ว ได้ดำเนินการวิธีทางข้อมูลโดยตรวจสอบรายละเอียดและแบบประเภทของข้อมูลตามกลุ่มของตัวแปรอิสระเพื่อทำการวัดตัวแปร การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือตอนแรกเป็นการพรรณาลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร, การศึกษาและการประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง โดยแสดงออกมาในรูปของอัตราส่วนร้อยละในตารางตัวแปรเดียว ตอนที่สองแสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามเกี่ยวกับการนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนไปใช้ในการปฏิบัติงาน ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยแสดงออกมาในรูปของตารางการกระจาย (Contingency Table) จำแนกตามประเภทต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ ตอนที่สาม เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในด้านต่าง ๆ

ของตัวแปรตามระหว่างกลุ่มหรือประเภทต่าง ๆ ของตัวแปรอิสระ โดยนำ (T-test และการวิเคราะห์การผันแปร (Analysis of Variance, ANOVA) มาใช้ในการทดสอบ

ผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า

- ข้อมูลเบื้องต้นลักษณะทางประชากร การศึกษาและการประกอบอาชีพของผู้ตอบ

1. ส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันอาศัยและปฏิบัติงานอยู่ในภาคใต้ถึง 85.71% และอาศัยและปฏิบัติงานอยู่ในภาคอื่น ๆ อีก 14.29%
2. สาเหตุของใจในการเข้าศึกษาในสาขาเกษตรศาสตร์ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์อาชีพ เป็นสาเหตุสูงสุดถึง 40.35%
3. กลุ่มตัวอย่างมีงานทำ 90.48% อีก 9.52% ยังไม่มีงานทำ สาเหตุต้องการศึกษาต่อ สอบแข่งขันไม่ได้รอตำแหน่งที่พอใจ และรอประกอบอาชีพส่วนตัว
4. กลุ่มตัวอย่างทำงานในหน่วยงานราชการ 92.11% รัฐวิสาหกิจ 5.26% และทำงานส่วนตัว 2.63%
5. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา 64.70% ระดับประถมศึกษา 17.65% ระดับปริญญาตรี 11.76%

- ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปใช้ในการปฏิบัติงานพบว่าอยู่ในเกณฑ์

ปานกลางคือ 2.02 และประเด็นย่อย
ทุกประเด็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มวุฒิการ
ศึกษาเดิมพบว่ากลุ่มตัวอย่างทุก
กลุ่มมีค่าเฉลี่ยของการนำความรู้
และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติ
งานอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทั้งสิ้น
โดยกลุ่มที่มีวุฒิ ป.วส. มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด 2.30 รองลงมาเป็นกลุ่ม
ป.กศ.สูง มีค่าเฉลี่ย 2.08 กลุ่มวุฒิ
ป.วส., ป.ม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.69
ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

- ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียน
การสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนด
ตามวุฒิการศึกษาเดิมพบว่าอยู่ใน
เกณฑ์พอใช้ ก่อนไปทางโดยกลุ่ม
ที่มีวุฒิการศึกษา ป.วส. มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด 2.73 รองลงมาได้แก่ผู้มีวุฒิ
พ.ม. คือ 2.71 และกลุ่มวุฒิ ป.วส.,
ป.ม. มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.11 ซึ่งอยู่
ในเกณฑ์พอใช้

- ค่าเฉลี่ยของการประเมิน
ตัวเองเกี่ยวกับความสามารถในการ
ปฏิบัติงานของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวุฒิ
การศึกษาเดิมพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี
ทั้งสิ้น โดยที่มีกลุ่มการศึกษา ป.กศ.
สูง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.30 รองลงมา
เป็นกลุ่ม พ.ม. มีค่าเฉลี่ย 3.22 และ
กลุ่มวุฒิ ม.ศ.5 มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.01
และจัดอยู่ในเกณฑ์ดี

- ค่าเฉลี่ยในการประเมินผล
การปฏิบัติงานของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยผู้
บังคับบัญชาพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี
คือ 3.55 (ค่อนข้างไปทางดีมาก)
โดยด้านการรักษาผลประโยชน์ของ

หน่วยงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.77
ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ด้านมนุษย-
สัมพันธ์มีค่าเฉลี่ยเป็นรอง คือ 3.68
ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ความรู้ความ
สามารถในการปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุดคือ 3.22 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี
และเมื่อพิจารณาจากประเด็นย่อย
ทั้งหมดแล้วพบว่า ความซื่อสัตย์
สุจริตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีมากคือ
4.07 รองลงมาได้แก่ การมีบุคลิก
ภาพที่เหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์
ดีมาก คือ 4.00

- ถ้าการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยนำ t-test และ ANOVA
มาใช้ในการทดสอบ ตลอดจนการ
ทดสอบที่จะคู่ภายหลังการวิเคราะห์
การผันแปรด้วยวิธี S-Method ที่ระดับ
ความเชื่อมั่น 95% พบว่าทั้งในประ-
เด็นการนำความรู้และประสบการณ์
ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ประเด็นความคิดเห็นต่อการจัดการ
เรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ
ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
และประเด็นการประเมินตัวเองเกี่ยว
กับการปฏิบัติของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม
แล้วพบว่าทุกประเด็นที่กล่าวแล้ว
ไม่แตกต่างกัน และในประเด็นค่า
เฉลี่ยของการประเมินผลการปฏิบัติ
งานที่บัณฑิตศึกษาศาสตร์ประเมิน
โดยใช้ t-test ก็ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยนี้ประจักษ์ว่า
คุณวุฒิการศึกษาเดิมที่แตกต่างกัน
ของบัณฑิตศึกษาศาสตร์
ก่อนเข้าศึกษาไม่เป็นอุปสรรคใน
การปฏิบัติงานเมื่อสำเร็จการศึกษา
ไปแล้ว ฉะนั้นการรับนักศึกษาเข้า
เรียนในสาขาศึกษาศาสตร์โดย

รับผู้มีคุณวุฒิทางการศึกษาและไม่
มีคุณวุฒิทางการศึกษา ดังที่คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ใช้เป็น
แนวทางสอบคัดเลือกผู้นั้นสมควร
ใช้แนวทางนี้กระทำต่อไปได้เป็น
อย่างดี

แนวทางที่ควรกระทำเพื่อให้
บัณฑิตศึกษาศาสตร์ มีสมรรถ-
ภาพและประสบความสำเร็จในการ
ปฏิบัติงาน ดีมากและดีเยี่ยมนั้น
สำหรับตัวบัณฑิตเองต้องมีสมรรถ-
ภาพตัวเองให้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะใน
ด้านความรู้ความสามารถในการ
ปฏิบัติงาน ความสามารถพิเศษ และ
อื่น ๆ ที่จำเป็นผู้บังคับบัญชาเป็น
ส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงาน
ประสบผลสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้นไป ต้องเห็น
ความสำคัญให้กำลังใจ-ขวัญในการ
ปฏิบัติงาน สนับสนุนจัดกิจกรรม
งบประมาณ อำนาจความสะดวกใน
การจัดการเรียนการสอนแก่ผู้ปฏิบัติ
งานด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ผู้ผลิตบัณฑิตใน
สาขานี้ต้องสนับสนุนในทุกด้าน
เพื่อเตรียมบุคลากรที่มีประสิทธิ
ภาพ ในด้านการจัดการเรียนการสอน
เพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรของ
ท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ช่วยขจัดปัญหา
อุปสรรค และอำนวยความสะดวก
สนับสนุนการจัดกิจกรรม โครงการ
ต่าง ๆ ที่เข้าสู่ชุมชน เพื่อฝึกประส-
บการฝึกก่อนที่บัณฑิตออกไปปฏิบัติ
หน้าที่หรืออาชีพในหน่วยงานต่าง ๆ
เมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย
ไปแล้ว เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนา
ท้องถิ่นต่อไป

เชิงอรธ

1. ภาควิชาศึกษาศาสตร์, "เอกสาร

ประกอบคำแนะนำการเลือกเรียนวิชา
เอกคหกรรมศาสตร์" (ปัตตานี : ภาค
วิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์, 2525), หน้า 1-2
(อัครสำเนา)

2. พิณทิพย์ บริบูรณ์สุข, ปฐมเทศ
คหกรรมศาสตร์. (กรุงเทพฯ : หอรัตน
ชัยการพิมพ์, 2525) หน้า 1

3. ภาควิชาคหกรรมศาสตร์, อ้าง
แล้ว. หน้า 3

4. คณะศึกษาศาสตร์, แนะนำคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี. (ปัตตานี : มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์, 2526) หน้า 1-3

5. คณะศึกษาศาสตร์, คู่มือนักศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์ 2518. (ปัตตานี : คณะศึกษา
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2519), หน้า 18, 36-78

6. Ernest Krausz and Stephen H.
Miller, *Social Research Design* (New
York : Longman, 1978), P.38

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายงาน
งานผลการวิจัยเรื่อง ผลกระทบการผลิต
บัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2510-2521
ภาคใหญ่ : มหาวิทยาลัยสงขลานคริน-
ทร์, 2526.

Blalock, Kubert M. *Social Statis-
tics*, 2nd. ed. Tokyo : McGraw-
Hill Kogakusha, 1792.

Ferguson, George. A. *Statistical
Analysis in Psychology and Edu-
cation*. New York : McGraw Hill
Book Co., 1971.

Mayar, Robert R. and Renest
Greenwood. *The Design of Social
Policy Research*. Englewood Cliffs,
N.J. : Prentice-Hill, 1980.